

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 5. Personam ne Christus, an naturam assumpsit humanam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

est: Patet de pilis hominis. & baptis-
mate renatis respectu aquæ.

Dicitur autem Christus incarna-
tus de spiritu sancto, quod incarna-
tio ipsa non ex meritis, sed Dei dono
sit, virtute videlicet spiritus sancti ef- *Matt. 1.*
fecta. Hinc nec spiritus sanctus quasi *Aug. de*
seminalis materia ipsius accipi po- *spiritu san*
test. *cto, ca. 5.*

Etsi etiam de virgine Christus na-
tus sit, factus tamen per Apostolum
dicitur ex muliere & ex semine Da- *Rom. 1.*
uid, puta per virginem, quæ de Da- *Gal. 2.*
uid semine fuit. Et hoc dicitur ad sig-
nificandam eius singularem concep-
tionem, quæ opere spiritus sancti fa-
cta est: quod alijs non competit.

Caput 5.

Personam' ne Christus, an natu-
ram assumpsit hu-
manam?

In incarnatiōis mysterio, nec per *Aug. de*
sona assumpsit personam, nec na- fide ad
tura personam, sed persona diui- *Pet. ca. 2.*
na naturam humanam.

An autem diuina natura humana *In conci.*
naturam assumperit, videtur esse in *Tolet. 6.*
autoribus contrarietas. Concilium *cap. 1.*
namque Toletanum dicit, quod so-
lus

L
Quod
im assur
tur per ho
natura.

Quæra

C
Au
cati
tio
portionib
mo,& hor
que an pe
quid, vel i
dicendi se
dum mode

Quaru
dicit, in C
ynam tan
falsa.

Secund
est suppos
tum perso
Christi fin
& assumpt
positum,
duabus co

Hinc &
cis ipsius n

LOCORVM COMMVNIVM

Ius filius carnem seu naturam assu
psit humanam. Autoritates autē quē
dam aliæ dicere videntur, naturam
diuinam assumpsisse. Tenendum ta
men est personam diuinam, naturam
assumpsisse humanam. Vnde illæ au
toritates intelligendæ sunt, quod di
uina natura humanæ naturæ in per
sona filij sit vnitas, & secundū hunc
intellectum diuina natura dicatur
incarnata, scilicet in filij persona.

Vnde & cum dicitur solum filium
carnem assumpsisse, natura quidem
non excluditur, sed incarnationem
ad personam, aut patris, aut spiritus
sancti terminatam non esse, designa
tur.

Ioan. I. Nec tamen per hoc dici debet di
Ioan. Da
mas. lib. 3. uina natura caro facta, ne conuersio
naturæ in naturam significari pute
tur. Neque etiam natura diuina ho
cap. 6. de
ortho. fidr. mo facta, vel esse dicitur, quia non
sic in vnitatem & singularitatem sui,
ut persona verbi, humanam assump
fit naturam. Manet enim in singula
ritate personæ naturarum distincta
proprietas.

Porro personam hominis verbū
non assumpit, sed assumendo sibi na
turam vniuit, & vniendo assumpit,
sic personalitatem præuenit.

Quod

LIBER III.

Quod vero Augustinus dicit ver-
um assumisse hominem: intelligi-
tur per hominem, non persona, sed
natura. *In exposit. symb & in
Psal. 64.*

Caput 6.

Quæ ratio coniunctionis natura-
rum in Christo?

CAutem loquendum est in expli-
catione mysteriorum incarna-
tionis verbi Dei. Nam de pro-
positionibus illis: Deus factus est ho-
mo, & homo est deus, & similibus: at-
que an per hoc Deus factus sit ali-
quid, vel non factus: tres sunt modi
dicendi seu opiniones, ad exprimen-
dum modum vniōnis p̄tactæ.

Quarum prima inter alia tacitè
dicit, in Christo duo esse supposita, &
vnam tantum personam, & hæc est
falsa.

Secunda, quod in Christo vnum
est suppositum tantum, ac vna tan-
tum persona. Nam corpus & anima
Christi simul tempore vnitata fuerūt,
& assumpta, atque per hoc vnum sup-
positum, seu vna persona in ipso, in
duabus consistit naturis.

Hinc & propter vniōne dupli-
cis ipsius naturæ in uno verbi suppo-
sito, *Aug. lib. 13. cap. 17.
de Trinit.*